

IGRA U DVOJE

Autor: Tito Strozzi

Redatelj: Saša Broz

Izvođači: Dora Fišter Toš i Janko Popović Volarić

“Igra u dvoje” humorna je drama Tita Strozija, napisana 1956., u njegovoj najsnažnijoj književnoj, poslijeratnoj fazi.

To je djelo hommage autorovoj posvećenosti i dubokoj strasti prema kazalištu kojem je kao glumac, pisac, redatelj, prevoditelj i pedagog posvetio cijeli svoj život. Ta se glavna tema nagovještava već i kroz podnaslov u kojem Strozzi navodi da je riječ o komadu iz kazališnog života u 3 čina.

Ovdje je, dakle, fokus na strasti, odnosno, na strastvenoj ljubavi u svim njenim dimenzijama. Još ako uz to zavirimo iza kulisa pa naiđemo na podatak da je ovu igru autor napisao za sebe i svoju životnu i scensku partnericu Elizu Gerner, asocijativna polja počinju se otvarati u beskonačnost.

U tekst je utkan vječni dvoboj žene i muškarca gdje je jedino pravilo da nema pravila i gdje su dopuštena sva raspoloživa oružja. Bez obzira na to što je “Igra u dvoje” pisana za Nju i Njega, ova drama nam razotkriva mnoštvo likova. Koristeći se teatrom u teatru, ona koristi sav arsenal u postavljanju i razotkrivanju maski, u suprostavljanju ne samo muškarca i žene, glumca i glumice, već i opsjene i zbilje.

Upravo onda kada pomislimo da smo došli do realiteta, autor nam izvlači sigurno tlo pod nogama i odvodi nas u novi krug kazališnih varki. Taj hod po rubu tvori dramsku napetost u ovoj izvrsnoj metateatarskoj drami, uz rušenje četvrtog zida što nas dodatno odvodi u prostor intime između partnera na sceni te između glumaca i publike.

Svi veliki tekstovi prkose prolaznosti i nadilaze okove vremenskih konvencija pa tako i “Igra u dvoje”. Ona djeluje suvremeno, kao jučer napisana, s lakoćom i zaraznim užitkom čime trenutno zavodi glumce koji u njoj igraju, a vjerujemo i publiku.